

**LEGEA nr. 132 din 15 iulie 1997, republicată,
privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii
în interes public**

Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

CAP. I
Dispoziții generale

ART. 1

Rechiziția de bunuri și prestările de servicii reprezintă măsura cu caracter excepțional prin care autoritățile publice împuternicite prin lege obliga agenții economici, instituțiile publice, precum și alte persoane juridice și fizice la cedarea temporară a unor bunuri mobile sau imobile, în condițiile prezentei legi.

ART. 2

(1) Bunurile rechiziționate sunt puse la dispoziție forțelor destinate apărării naționale sau a autorităților publice, la declararea mobilizării parțiale sau totale a forțelor armate ori a stării de război, la instituirea stări de asediu sau de urgență, atât pentru prevenirea, localizarea, înlăturarea urmărilor unor dezastre, cât și pe timpul acestor situații.

(2) Bunurile consumptibile și cele perisabile pot fi rechiziționate definitiv, cu plata despăgubirilor prevăzute de lege.

(3) Cetățenii apti de munca pot fi chemați pentru prestări de servicii în interes public, constând în efectuarea unor lucrări sau desfășurarea unor activități în situațiile prevăzute la alin. (1).

ART. 3

Rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public se fac în scopul:

a) rezolvării problemelor materiale de orice natură, asigurării de mană de lucru și de cartiruire sau cazare necesare forțelor destinate apărării, autorităților publice, sinistratilor, refugiaților, populației afectate de consecințele războiului și prizonierilor de război;

b) funcționarii agenților economici și instituțiilor publice;

c) funcționarii și exploatarea sistemelor de telecomunicații și căilor de comunicații.

ART. 4

Rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public se dispun astfel:

a) la declararea mobilizării parțiale sau totale, precum și a stării de război, prin decretul de declarare emis de Președintele României;

b) la instituirea stării de asediu sau de urgență, prin decretul de instituire emis de Președintele României;

c) în cazul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordine ale prefectilor.

ART. 5

(1) Se pot rechiziționa:

a) mijloace de transport cu tracțiune animală, auto, feroviare, aeriene și navale;

- b) instalații portuare și dane;
- c) sisteme, instalații și tehnica de aerodrom, de comunicații și de telecomunicații;
- d) surse de alimentare energetice;
- e) tehnica de calcul;
- f) tehnica și materiale topografice, tipografice, audiovizuale, de construcții și de cai ferate;
- g) carburanți-lubrifianți, utilaje și materiale pentru transportul și depozitarea acestora;
- h) clădiri;
- i) terenuri;
- j) piese de schimb și materiale pentru întreținere și reparații;
- k) utilaje și materiale pentru dotarea atelierelor de reparații;
- l) articole de echipament, de protecție, de regie, de gospodărie și de igiena personală;
- m) alimente și materiale pentru preparat, servit, distribuit și transportat hrana;
- n) animale;
- o) furaje;
- p) tehnica, aparatura și materiale sanitar-veterinare.

(2) Pentru bunurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-f), h), i) și n) planificarea rechizitiei se realizează din timp de pace prin planul de rechiziții județean, respectiv al municipiului București.

(3) Bunurile sunt rechiziționate de la proprietarii sau deținătorii lor legali.

(4) Bunurile rechiziționabile vor avea starea tehnica și de calitate necesară folosirii lor în scopul pentru care se rechiziționează.

(5) O dată cu bunurile rechiziționate se predau și echipamentele aferente, fără de care nu pot fi utilizate.

(6) Nimeni nu poate fi obligat a da un bun, dacă în momentul cererii nu îl are în posesie sau în folosință legală.

ART. 6

(1) Rechiziționarea bunurilor și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public, în situațiile prevăzute de prezenta lege, se fac de către centrele militare, în caz de mobilizare sau de război, precum și de către prefect, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Rechiziționarea navelor, a mijloacelor plutitoare și portuare se face de către Statul Major al Forțelor Navale.

(3) Rechiziționarea aeronavelor, instalațiilor și tehnicii de aerodrom se face de către Statul Major al Forțelor Aeriene.

(4) În mod excepțional, în timp de război, orice comandant de subunitate sau unitate militară similară sau superioară batalionului, care, în lupta, acționează independent, este autorizat să hotărască rechiziționarea de bunuri ori chemarea persoanelor fizice la prestări de servicii în interes public, numai prin autoritățile administrației publice locale și cu asumarea răspunderii proprii.

ART. 7

(1) Stabilirea imobilelor necesare pentru cartiruire sau cazare se face, în comun, de către autoritățile administrației publice locale și de către reprezentanții beneficiarilor.

(2) Proprietarii sau deținătorii cu orice titlu ai imobilelor sunt obligați să le pună la dispoziția beneficiarilor cu utilitățile existente la data rechiziționării.

ART. 8

(1) Pot fi chemate pentru prestări de servicii în interes public persoanele apte de muncă, în vârstă de 16-60 de ani bărbați și de 16-55 de ani femeile.

(2) Unii specialiști, ca: medici, ingineri, subingineri, tehnicieni, economiști, farmaciști, asistenți medicali etc., pot fi chemați să presteze servicii în specialitățile lor și peste limita maximă de vârstă prevăzută la alin. (1), dar nu mai mult de 65 de ani bărbații și de 60 de ani femeile. Peste aceste limite, persoanele pot fi chemate numai la cererea lor.

CAP. II

Evidența bunurilor rechiziționate și a persoanelor fizice chemate pentru prestări de servicii în interes public

ART. 9

(1) Autoritățile administrației publice sunt obligate să asigure, în raza lor de activitate, efectuarea rechizițiilor de bunuri și chemarea persoanelor pentru prestări de servicii în interes public.

(2) Pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice împreună cu celelalte autorități împuternicite iau măsuri pentru:

a) verificarea ținării evidenței de către agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice deținătoare ale bunurilor rechiziționabile;

b) verificarea stării tehnice a mijloacelor de transport auto, navale, aeriene, a tehnicii de construcții, portuare și de aerodrom, rechiziționabile;

c) verificarea existenței materialelor, alimentelor, carburanților, lubrifianților, precum și a altor bunuri rechiziționabile, stabilite prin planul de mobilizare;

d) analizarea forței de muncă ce poate fi chemată pentru prestări de servicii în interes public, de la agenții economici, instituțiile publice, precum și din fiecare localitate, pentru persoanele neincadrate în munca.

ART. 10

(1) Agenții economici, instituțiile publice și celelalte persoane juridice țin evidența bunurilor rechiziționabile pe care le au în proprietate sau în folosință legală, conform normelor prevăzute de lege privind evidența bunurilor din patrimoniul lor.

(2) Evidența bunurilor supuse rechiziției, aflate în proprietatea persoanelor fizice, se ține de către autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile administrației publice locale, persoanele juridice și fizice, proprietare sau deținătoare legale de bunuri repartizate prin planul de rechiziții, sunt obligate să comunice date privind existența, starea și caracteristicile acestora, la cererea beneficiarilor, respectiv a prefectului, centrului militar, Statului Major al Forțelor Aeriene și a Statului Major al Forțelor Navale, după caz.

(4) Schimbările survenite în evidența și în starea bunurilor cuprinse în planul de rechiziții aprobat se comunică de către proprietarii sau deținătorii legali, semestrial, autorităților prevăzute la alin. (3).

ART. 11

(1) Guvernul poate dispune periodic recensământul anumitor categorii de bunuri supuse rechiziției, stabilind totodată perioada, informațiile și autoritățile publice cărora li se comunică rezultatul.

(2) Proprietarii și deținătorii legali ai bunurilor supuse rechiziției sunt obligați să le declare și, la cerere, să le prezinte comisiilor de recensământ.

(3) Autoritățile administrației publice sunt obligate să participe la operațiunile de recensământ.

ART. 12

Beneficiarii rechizitiilor sunt obligați sa țină evidenta acestor bunuri în unități fizice și valorice.

CAP. III

Efectuarea rechizitiei de bunuri și prestărilor de servicii în interes public

ART. 13

(1) Bunurile se rechizitioneaza numai în baza ordinului de predare emis de autoritățile militare prevăzute la art. 6 din prezenta lege.

(2) Ordinul de predare a bunurilor ce se rechizitioneaza va cuprinde, obligatoriu, denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al rechizitiei, datele de identificare a bunurilor, a proprietarului sau a deținătorului acestora, precum și mențiunile despre locul și termenul predării bunurilor.

(3) Ordinul de predare se înmânează proprietarului sau deținătorului legal de către delegatul centrului militar, al autorităților administrației publice locale, al poliției sau al unității beneficiare, după caz.

ART. 14

La predarea bunurilor rechiziționate se încheie un proces-verbal în care sunt înscrise, pe lângă datele de identificare, menționate în ordinul de predare, starea și valoarea bunurilor la data rechizitiei.

ART. 15

(1) Aeronavele, navele și instalațiile de aeroport și portuare vor fi preluate, împreună cu echipajele și personalul care le deservesc, iar mijloacele de transport auto și tehnica de construcții, cu soferii și, respectiv, cu mecanicii conductori.

(2) Alte bunuri decât cele prevăzute la alin. (1), care nu pot fi folosite decât numai cu personal calificat, vor fi preluate, de asemenea, împreună cu personalul care le deserveste.

(3) Aeronavele și navele rechiziționate, aflate în afară teritoriului național, sunt obligate sa revină din cursa în cel mai scurt timp posibil.

(4) Persoanele aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt considerate mobilizate sau chemate pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prezentei legi.

ART. 16

(1) Înștiințarea persoanelor fizice despre prestările de servicii în interes public la care sunt chemate se face prin ordin de chemare individual sau colectiv.

(2) Ordinul de chemare va cuprinde, obligatoriu: denumirea autorității militare emitente și a unității beneficiare, temeiul legal al chemării, numele, prenumele și domiciliul persoanei chemate, termenul și locul unde trebuie sa se prezinte.

(3) Ordinul de chemare a salariaților va fi expediat la locul de munca al acestora și se va preda celui în cauza prin grija conducătorului sau nemijlocit.

(4) Pentru celelalte persoane fizice, ordinul de chemare va fi transmis de către autoritățile administrației publice locale, prin unitatea de poliție pe raza căreia persoana în cauza domiciliază sau își are reședința.

(5) De regula, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public vor lucra, pe cat posibil, în localitățile în care își au domiciliul sau reședința și în domeniul pentru care sunt pregătite profesional ori au aptitudini deosebite.

ART. 17

(1) În timpul mobilizării sau pe timp de război, persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt rezervați aflați în disponibilul centrului militar, necuprinși în lucrările de mobilizare la locul de munca, precum și persoane fără obligații militare.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), persoanele chemate pentru prestări de servicii în interes public sunt supuse regulamentelor, disciplinei și jurisdicției militare.

CAP. IV

Comisii de rechiziții. Despăgubiri. Restituiri. Contestații

ART. 18

(1) Proprietarii bunurilor rechiziționate au dreptul la despăgubiri, stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) De asemenea, pe perioada rechiziției, proprietarii sau deținătorii sunt scutiți de impozite și de plata taxelor pentru bunurile rechiziționate, iar obligațiile ce decurg din contractele legal încheiate se suspenda.

ART. 19

Pentru stabilirea cantităților de bunuri rechiziționabile, a despăgubirilor, precum și pentru soluționarea litigiilor care deriva din executarea rechizițiilor se înființează și funcționează:

- a) comisii mixte de rechiziții;
- b) Comisia Centrala de Rechiziții.

ART. 20

(1) Comisia mixtă de rechiziții de la nivelul județului sau al municipiului București, după caz, este compusa din:

- a) prefectul județului ori al municipiului București - președinte;
- b) comandantul centrului militar județean, respectiv comandantii centrelor militare ale sectoarelor municipiului București, după caz;
- c) reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene sau, după caz, al Statului Major al Forțelor Navale;
- d) reprezentantul comandamentului de jandarmi județean sau al municipiului București;
- e) reprezentantul inspectoratului județean de poliție ori al Direcției generale de poliție a municipiului București;
- f) șeful compartimentului juridic al prefecturii;
- g) reprezentantul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București - specialist în prețuri și evaluări de bunuri;
- h) șeful oficiului de mobilizare a economiei naționale și pregătirii teritoriului pentru apărare;
- i) directorul oficiului registrului comerțului județean, respectiv al municipiului București;
- j) reprezentantul consiliului județean;
- k) președintele camerei de comerț și industrie a județului sau a municipiului București;
- l) reprezentantul structurii teritoriale pentru situații de urgență.

(2) La lucrările comisiei mixte de rechiziții pot fi invitați reprezentanții instituțiilor publice care concursa la pregătirea și realizarea rechizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii în interes public.

ART. 21

(1) Comisiile prevăzute la art. 20 lit. a) se convoacă de președintele acestora semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Comisiile mixte de rechiziții stabilesc cantitățile de bunuri ce pot fi rechiziționate pe localități, agenți economici, instituții publice și alte persoane juridice, în vederea realizării integrale a scopurilor prevăzute la art. 3.

(3) Anual, comisiile mixte de rechiziții propun limitele prețurilor pentru principalele bunuri consumptibile rechizitionabile, pe care le înaintează Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Hotărârile comisiilor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice prevăzute în prezenta lege și sunt aduse la îndeplinire de către autoritățile administrației publice locale, agenții economici, instituțiile publice și alte persoane juridice, la înștiințarea autorităților împuternicite să efectueze rechiziții.

ART. 22

Comisia Centrala de Rechiziții, organ de pregătire și executare a rechizițiilor, din subordinea Guvernului, este compusa din:

- a) șeful Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale - președinte;
- b) 4 reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale;
- c) 2 reprezentanți ai Ministerului Administrației și Internelor;
- d) un reprezentant al Ministerului Justiției;
- e) 2 reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice;
- f) un reprezentant al Institutului Național de Statistica;
- g) directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului;
- h) un reprezentant al Băncii Naționale a României;
- i) câte un reprezentant din partea ministerelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 23

(1) Comisia Centrala de Rechiziții se convoacă anual sau ori de câte ori este nevoie, de către președintele acesteia.

(2) Comisia Centrala de Rechiziții, pe baza propunerilor limitelor de prețuri ale comisiilor mixte de rechiziții, efectuate potrivit art. 22 alin. (3), stabilește prețurile principalelor bunuri consumptibile necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora.

(3) Prețurile stabilite de Comisia Centrala de Rechiziții se publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Comisia Centrala de Rechiziții analizează și rezolva contestațiile la hotărârile comisiilor mixte de rechiziții.

(5) Hotărârile Comisiei Centrale de Rechiziții se pun în executare de Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, prin comisiile mixte de rechiziții.

ART. 24

(1) Despăgubirile pentru bunurile neconsumptibile rechiziționate se acorda astfel:

- a) prin chirie, a carei modalitate de calcul se stabilește prin hotărâre a Guvernului;
- b) prin acordarea diferenței de valoare corespunzătoare, pentru bunurile care se restituie cu degradari majore;
- c) prin acordarea unui bun similar sau prin plata contravalorii bunului, stabilită în funcție de starea tehnica și de gradul de uzura la momentul rechiziționării, în cazul în care, din motive obiective, acesta nu mai poate fi restituit.

(2) Despăgubirile pentru bunurile consumptibile se acorda prin achitarea la prețul pieței în momentul preluării, conform măsurilor dispuse în împrejurări excepționale de către Guvern, potrivit legii.

(3) Evaluarea prejudiciilor bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se face de către o comisie de experți din care fac parte în mod obligatoriu reprezentanți ai beneficiarului, ai prefectului și proprietarul sau deținătorul legal, după caz, al bunului rechiziționat.

(4) Cuantumul despăgubirilor la nivelul unităților administrativ-teritoriale se avizează în mod obligatoriu de comisia mixtă de rechiziții.

(5) Metodologia, cadrul de organizare și criteriile de evaluare a despăgubirilor, pe categorii de bunuri, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 25

(1) Plata pentru prestările de servicii în interes public se face în numerar, pe baza statelor de plata întocmite de unitatea beneficiara, la fiecare sfârșit de luna sau după efectuarea serviciului, dacă acestea au durat mai puțin de o luna.

(2) În caz de imbolnavire sau accident de munca, survenit pe timpul prestării de servicii în interes public, persoanele chemate beneficiază de asistenta medicală și medicamente sau de pensii de invaliditate, precum și de ajutoare în cadrul asigurărilor sociale de stat, în condițiile prevăzute pentru salariații din aceeași specialitate. În caz de mobilizare sau de război, persoanele respective beneficiază de aceste drepturi în condițiile prevăzute pentru militari.

(3) În cazul prestării de servicii în interes public, în alte localități decât cele în care domiciliază sau își au reședința persoanele chemate, cheltuielile de transport, cazare și hrana se suportă de unitățile beneficiare.

(4) Plata prestărilor de servicii în interes public în timpul mobilizării sau pe timp de război se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare pentru salariații civili din instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, în condițiile legii.

(5) Plata prestărilor de servicii în interes public, efectuate în scopul prevenirii, localizării și înlăturării unor dezastre, se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar, în condițiile legii.

ART. 26

Plata despăgubirilor pentru bunurile rechiziționate și pentru prestările de servicii în interes public se face de beneficiari, astfel:

a) de către ministere și celelalte autorități publice în folosul cărora s-au efectuat rechizițiile sau prestările de servicii în interes public, din fondurile cu aceasta destinație puse la dispoziție de la bugetul de stat ori din alte fonduri constituite potrivit legii, în cazul stării de război, de mobilizare, de asediu sau de urgență;

b) de către autoritățile administrației publice, din bugetele locale sau de la bugetul de stat, pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

ART. 27

(1) Lichidarea proceselor-verbale de rechiziție se face în timpul și prin modalitățile de plata stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Neprezentarea procesului-verbal de rechiziție la lichidare, în termen de 3 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României a datei începerii plății, are ca urmare pierderea dreptului la despăgubiri, pentru bunurile rechiziționate.

(3) Contestațiile sau reclamațiile făcute după acest termen se considera prescrise.

(4) În cazul pierderii proceselor-verbale de rechiziție, Comisia Centrală de Rechiziții poate hotărî eliberarea unui duplicat numai după declararea anulării acestora în Monitorul Oficial al României.

ART. 28

La împlinirea termenelor sau la încetarea cauzelor care au determinat rechiziția, bunurile se restituie celor de la care au fost rechiziționate, cu proces-verbal de restituire.

ART. 29

(1) Contestățiile privind prețurile practicate, valoarea de despăgubire a bunurilor rechiziționate înscrise în documentele oficiale și modul de achitare a acestora se adresează comisiei mixte de rechiziții, în cel mult 90 de zile de la data încheierii procesului-verbal de restituire.

(2) Hotărârile comisiei mixte de rechiziții pot fi contestate, în cel mult 90 de zile de la primirea lor, la Comisia Centrală de Rechiziții, care, în cazul admiterii contestației în hotărârea pronunțată, fixează prețul care urmează a fi achitat.

(3) Hotărârea Comisiei Centrale de Rechiziții poate fi atacată în justiție, în cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) este termen de decădere.

CAP. V

Scutiri de rechiziții de bunuri și de prestări de servicii în interes public

ART. 30

Nu sunt supuse rechiziționării următoarele categorii de bunuri:

- a) obiectele de uz personal și de gospodărie casnică;
- b) bunurile personale strict necesare exercitării profesiei sau ocupației, prin care persoana respectiva își asigură existența;
- c) vehiculele cu tracțiune animală sau mecanică aparținând invalizilor, văduvelor de război și orfanilor minori;
- d) părțile din imobilele strict necesare ocupanților;
- e) clădirile penitenciarelor și ale școlilor speciale de muncă și reeducare;
- f) bunurile caselor și căminelor de copii, de handicapați și de bătrâni;
- g) bunurile din patrimoniul cultural - național sau internațional;
- h) bunurile care aparțin bisericilor, mănăstirilor sau caselor de rugăciuni ale cultelor sau ale asociațiilor religioase, recunoscute de stat, necesare pentru exercitarea cultului, precum și locuințele monahilor;
- i) cantitățile de cereale, alimente, legume și fructe necesare consumului proprietarului și al familiei sale, semințele necesare însămânțării, precum și animalele de reproducție și animalele matca;
- j) bunurile aflate în rezervele materiale naționale și în rezerva de mobilizare, constituite potrivit dispozițiilor legale;
- k) bunurile misiunilor diplomatice și ale oficiilor consulare străine;
- l) bunurile aparținând persoanelor juridice și fizice străine, domiciliare sau cu reședința ori cu sediul pe teritoriul României, care, prin acorduri internaționale, sunt exceptate de la rechiziții;
- m) materialele sanitar-farmaceutice necesare tratamentului bolnavilor cronici, care fac dovada acestei situații.

ART. 31

(1) Sunt scutite de prestări de servicii în interes public:

- a) persoanele lipsite total de capacitate de muncă;
- b) persoanele lipsite parțial de capacitate de muncă, dacă aceasta le face inaptesc desfășurării activității pentru care au fost chemate;

- c) femeile gravide, începând din luna a 5-a de sarcina;
- d) persoanele care au în îngrijire copii, părinți, frați sau surori, lipsiți total sau parțial de capacitate de munca, când prezenta lor este absolut necesară;
- e) persoanele care au în îngrijire copii sub vârsta de 8 ani;
- f) persoanele mobilizate la locul de munca;
- g) persoanele care fac parte din misiunile diplomatice sau din oficiile consulare, acreditate în România, precum și alte persoane străine scutite în virtutea unor acorduri internaționale la care România este parte.

(2) Situațiile prevăzute la lit. a), b), c) și d) se certifica de către organele sanitare competente.

CAP. VI

Sancțiuni

ART. 32

Refuzul de a pune la dispoziție bunurile legal rechiziționate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziționării se pedepsește potrivit legii penale.

ART. 33

(1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) necomunicarea de către persoanele fizice și juridice, la cererea și la termenul solicitat de autoritățile administrației publice implicate, a datelor de evidență privind bunurile rechiziționabile, precum și a schimbărilor survenite în evidența acestora;

b) absența nejustificată sau refuzul persoanelor fizice legal chemate de a presta servicii în interes public pentru prevenirea, localizarea și înlăturarea urmărilor unor dezastre.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amenda de la 500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele fizice, respectiv de la 7.500 lei la 25.000 lei, pentru persoanele juridice.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de președintele Comisiei Centrale de Rechiziții.

(4) Contravenientul poate achită, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2), agentul constator făcând mențiune despre aceasta posibilă în procesul-verbal.

(5) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute în prezentul articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

ART. 34

(1) Faptele prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. a), săvârșite în timpul stării de asediu, de urgență, de mobilizare sau de război, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an ori cu amendă.

(2) Faptele prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. b), săvârșite în timpul stării de urgență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAP. VII

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 35

Cantitățile de bunuri și durata rechizitiei, procedura rechiziționării și a chemării pentru prestări de servicii în interes public, în scopul prevenirii, localizării și înlăturării urmărilor unor dezastre, se vor stabili prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordine ale prefectilor.

ART. 36

Statul Major General și Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale sunt autorizate să controleze periodic modul de ținere a evidenței și de întreținere a bunurilor supuse rechizitiei, de către agenții economici, instituțiile publice, cât și de către celelalte persoane juridice, precum și să verifice exactitatea datelor comunicate de proprietarii sau de deținătorii lor. De asemenea, sunt autorizate să controleze, periodic, modul de întreținere și starea tehnică a bunurilor supuse rechizitiei, care aparțin persoanelor fizice.

ART. 37

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la înștiințarea și organizarea predării bunurilor care se rechizitioneaza, se pun în aplicare de către Ministerul Apărării Naționale sau de către autoritățile publice locale, după caz.

ART. 38

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la publicare, Guvernul va emite norme metodologice privind aplicarea prezentei legi, care se vor publica în Monitorul Oficial al României.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 10/1974 privind rechizițiile, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 54 din 6 aprilie 1974, precum și orice alte dispoziții contrare se abroga.
